

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγ.Θεοδώρου Τήρωνος

Μοναγρούλλι - Λεμεσός

Έτος 16ον , Αρ. Τεύχος 6ο , Φεβρουάριος 2023

«Ο ΤΗΡΩΝ»

<http://o-tiron.blogspot.com>

·ΣΗΜΕΡΑ Ο ΘΕΟΣ ΜΑΣ ΚΑΛΕΙ ΣΕ ΜΕΤΑΝΟΙΑ, ΚΑΙ Η
ΜΕΤΑΝΟΙΑ ΑΠΟΣΚΟΠΕΙ ΣΤΟ ΝΑ ΤΑΠΕΙΝΩΘΟΥΜΕ ΚΑΙ ΝΑ
ΣΤΡΕΨΟΥΜΕ ΤΟ ΝΟΥ ΜΑΣ ΣΤΟΝ ΘΕΟ ΚΑΙ ΝΑ ΕΧΟΥΜΕ
ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΑΖΙ ΤΟΥ··

Επίσκοπος Λήδρας Επιφάνιος

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του
Τήρωνος, Μοναγρούλλι

Έτος 16ον - Τεύχος 6ο

Φεβουάριος 2023

«Ο ΤΗΡΩΝ»

Ίδιοκτήτης:

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος

Μοναγρούλλι –Λεμεσός

Τήλ./Φάξ: 25632879.

Έφημέριος:

Πρωτ. Γεώργιος Κόρτας,
Τήλ.: 97668822

Email: p.georgios@gmail.com

Παρεκκλήσια:

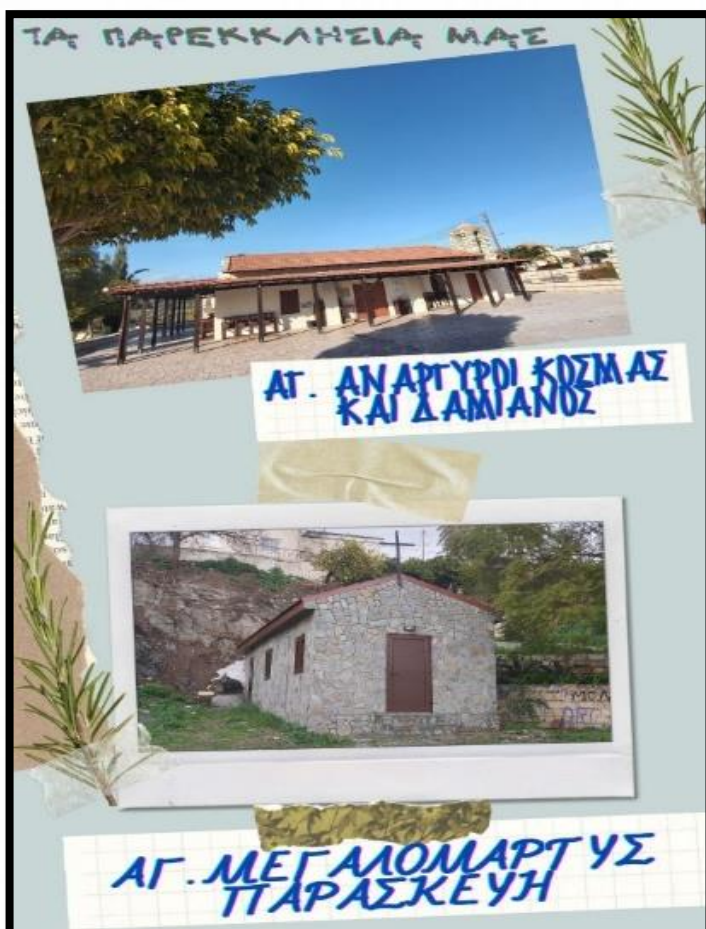
(α) Αγίων Αναργύρων (1η Νοε)

(β) Αγίας Παρασκευής (26ης
Ιουλ)

Ίδιαιτέρες εύχαριστίες ανήκουν στο
τυπογραφείο Χριστάκη Χαραλάμπους,
το οποίο ανέλαβε τά έξοδα του μηνιαίου
περιοδικού. Στα κείμενα διατηρείται η
ορθογραφία των συγγραφέων.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η ανάγκη τῆς συγγνώμης	3
Αφέσου στο Θεό και μη φοβάσαι!	4-6
Ποια είναι αρρωστημένη αγάπη;	7
Να συγχωρέσεις και να συγχωρεθείς!	8
Δυνατές προσευχές ποιες είναι;	9
Η μετάνοια του ασώτου	10-11
Ημερολόγιο - Ανακοινώσεις	12

ΤΟ ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ

Ἡ ἀνάγκη τῆς συγγνώμης

Μοῦ εἶναι δύσκολο νά πῶ ὅτι, σέ κάθε στιγμή τῶν σχέσεων μου μέ τόν ἄλλο, συμπεριφέρθηκα ἄμεμπτα ἤ ὅτι ἔκανα κάθε καλό πού θά ὀφείλα καί θά μπορούσα γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους πού συνάντησα. Ἄρα, ὅταν κάποιος μέ ἐλέγξει γιά μιᾶ ἄσχημη στάση μου πού δέν ἀντιλήφθηκα, δέν πρέπει ν' ἀπορρίψω αὐτό τόν ἐλεγχο ἀλλά ν' ἀναγνωρίσω τήν ἐνοχή μου. Ἔκανα τό λάθος νά δώσω τουλάχιστον τήν ἐντύπωση, ὅτι εἶμαι ἔνοχος γι' αὐτό πού μέ κατηγοροῦν. Ὁ ἀββᾶς Ἡσαΐας λέει: «Ἐάν, ἀπό μικροψυχίας ἀποκριθῇ σοι ὁ ἀδελφός σου λόγον, βάσταξον αὐτόν μετά χαρᾶς, καί, ἐάν ἀναζητήσης τόν λογισμόν σου ἐν κρίματι Θεοῦ, εὐρήσεις σεαυτόν ἁμαρτήσαντα». (Ἐνθ' ἄνωτ., Λόγος ε', σ. 62-63). Μοῦ εἶναι δύσκολο νά βεβαιώσω, ὅτι δέν συμμετέχω καθόλου στήν πρόκληση τῶν ἀναπόφευκτων καί τόσο ἐπιμόνων δυσारेσκευῶν, πού ἀναφύονται μεταξύ τῶν ἀνθρώπων κι ἀγγίζουν καί μένα. Μοῦ εἶναι δύσκολο νά βεβαιώσω, ὅτι ὅλα εἶναι καλά στή συμπεριφορά μου, τίς σκέψεις καί τά λόγια μου πρὸς τούς ἄλλους· ὅτι ἔδωσα στούς ἄλλους ἀρκετή προσοχή, γιά νά μή τούς ἀφήσω τήν ἐντύπωση ὅτι ἀδιαφορῶ πρὸς αὐτούς. Ὅλοι ἁμαρτάνουμε πρὸς ὅλους. Ὅφείλουμε ἀκόμη νά μετανοοῦμε γιά τή συμπεριφορά μας πρὸς τόν καθένα. Ἔχουμε ὑποχρέωση νά μνημονεύουμε στίς προσευχές μας αὐτούς πού γνωρίζουμε καί γενικά ὅλους τούς ἀνθρώπους, ὅσο μπορούμε. Μέσα στήν προσευχή μας γιά τούς ἄλλους κρύβεται ἡ συγχώρεσή μας πρὸς αὐτούς, μέσα στή παράκληση πού τούς ἀπευθύνουμε νά προσεύχονται γιά μᾶς, κρύβεται ἡ συγχώρησή μας ἀπ' αὐτούς.

Προσευχόμαστε γιά τούς νεκρούς πού εἴχαμε γνωρίσει, κι ἔτσι τούς συγχωροῦμε καί θέλουμε νά ἐξασφαλίσουμε μετά τόν θάνατό μας τίς προσευχές αὐτῶν πού θά παραμείνουν στή ζωή καί τίς προσευχές τῆς Ἐκκλησίας, γενικά. Τούς ζητᾶμε, μ' αὐτό τόν τρόπο, νά μᾶς συγχωρέσουν, ὅχι μόνο μιᾶ φορά μετά τόν θάνατό μας ἀλλά γιά ὅλη τή διάρκεια τῆς ζωῆς τους. Ἡ ἀδιαφορία γιά τούς νεκρούς εἶναι ἐπίσης ἁμάρτημα καί πρέπει νά μᾶς ἀνησυχή.

Στανιλοάε Δημήτριος, Πρεσβύτερος(+).

Αφέσου στο Θεό και μη φοβάσαι!

«Εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθήμεθα». Τους εαυτούς μας και τους άλλους ανθρώπους, τα παιδιά μας, τους φίλους μας, τους συγγενείς μας, τους οικείους μας, τους συναδέλφους μας, τους συμπολίτες μας, τον κόσμο όλο να τον αφήσουμε στα χέρια του Θεού!

Στις πολύπλοκες μέρες που ζούμε που φορτωνόμαστε όλοι πάρα πολλά πράγματα, έχουμε καταστήσει να είμαστε πάρα πολύ κουρασμένοι. Και συναντάει κανείς ανθρώπους πονεμένους και κουρασμένους, ακόμα και στη νεανική ηλικία.

Συναντά κανείς νέους οι οποίοι έχουν γηράσει από τον κόπο και τον μόχθο της καθημερινότητας, οι οποίοι έχουν τραυματιστεί κι έχουν πληγωθεί απ' όλ' αυτά που συμβαίνουν γύρω τους.

Είναι ένα σημείο των εσχάτων ημερών, ένα σημείο που ο Κύριος μας το έδωσε ως γνώρισμα των εσχάτων χρόνων!

Έρχεται ο Χριστός και μας λέγει να έρθουμε κοντά Του όλοι εμείς οι κουρασμένοι, οι πεφορτισμένοι και θα μας αναπαύσει. Και έρχεται η Εκκλησία και μας προτρέπει τους εαυτούς μας και τους γύρω μας και τα πάντα να τα αφήνουμε στα χέρια του Θεού.

«Μάθετε από μένα», λέει ο Χριστός, «ότι είμαι πράος και ταπεινός τη καρδιά. Κι έτσι ευρήσετε ανάπαυσιν ταις ψυχαίς ημών». «Θα μάθετε από Μένα», λέγει ο Χριστός, «εγώ θα σας το διδάξω, δεν θα σας το διδάξουν άλλοι άνθρωποι Εγώ ο ίδιος θα σας διδάξω, όταν θα σας εμφανίσω τον εαυτό μου, όταν θα σας αποκαλύψω τον εαυτό μου, ότι είμαι πράος και ταπεινός τη καρδιά. Κι έτσι θα βρείτε ανάπαυσιν μέσα σας.»

Και πράγματι ποιος αναπαύεται τελικά; Ο ταπεινός άνθρωπος!

Μόνο ο ταπεινός άνθρωπος αναπαύεται εν Χριστώ! Εμείς, οι υπερήφανοι άνθρωποι, οι εγωιστές άνθρωποι, οι φίλαντοι άνθρωποι δεν μπορούμε να αναπαυθούμε, γιατί εμποδίζουμε τον Χριστό να μας πάρει στην αγκαλιά Του. Δεν δεχόμαστε, δεν θέλουμε ν' αφεθούμε στον Θεό! Φοβούμαστε τον Θεό! Ή δεν Του έχουμε εμπιστοσύνη.

Φοβούμαστε να τα δώσουμε στα χέρια του Θεού! Φοβόμαστε ν' αφήσουμε τον εαυτό μας στα χέρια του Θεού! Δεν είναι εύκολο πράγμα να πεις στον Θεό «γεννηθήτω το θέλημά Σου»!

Ο Θεός προνοεί τον ταπεινό άνθρωπο, ο οποίος έμαθε αυτό το μεγάλο πράγμα, να τ' αφήνει στα χέρια του Θεού όλα!

Αλλά έμαθε ότι όποιος τ' αφήνει στα χέρια του Θεού, ο Θεός δεν μένει αδρανής, ο Θεός αναλαμβάνει την ευθύνη πλέον. Και τα έργα του Θεού είναι πολύ σημαντικότερα και πολύ σπουδαιότερα από τα δικά μας έργα.

Εσύ κάμε αυτό που μπορείς, κάμε ό,τι μπορείς, χωρίς ν' αγχώνεσαι, χωρίς ν' αγωνιάς, χωρίς να ταλαιπωρείσαι. Αφού κάνεις αυτό που μπορείς και η συνείδησή σου σου καταμαρτυρεί ότι «έκανα ότι μπορούσα, μέχρι εδώ! Από δώ και κάτω δεν μπορώ να κάνω τίποτα!». Τότε παραδίδεις το θέμα, το πρόβλημα, το παιδί σου, την υγεία σου, τα οικονομικά σου, ό,τι έχεις που σε βαραίνει το παραδίδεις στα χέρια του Θεού.

Και τότε πράγματι, εκεί ο Θεός εμφανίζεται!

Κι αν ακόμα αργήσουν να γίνουν τα πράγματα, όπως πιθανόν πρέπει να γίνουν, κι αν ακόμα φανεί ότι ο Θεός σιωπά και δεν ενεργεί και παραμένει ο άνθρωπος μέσα στην εμπιστοσύνη του Θεού, τότε ο Θεός αποκαλύπτει πράγματι με θαυμαστό τρόπο τον εαυτό Του. Κανένας, λέγει η Γραφή, κανένας δεν ήλπισε επί Κύριον και καταισχύνθηκε.

Λέει ο Δαβίδ ένα ωραίο λόγο: «Εμβλέψετε, κοιτάξτε στις αρχαίες γενεές, βρέστε μου ένα άνθρωπο ο οποίος ήλπισε επί Κύριον και εντράπηκε. Ένας άνθρωπος

να βρεθεί που να πει ότι εγώ, είχα την ελπίδα μου στον Χριστό κι ο Χριστός δεν ανταποκρίθηκε. Δεν με βοήθησε. Μ' εγκατέλειψε!» Κανένας!

Βέβαια θα μου πεις ότι μπορεί να μην έγινε αυτό που ήθελα, μπορεί να μην έγινε αυτό που εγώ ζητούσα... Εάν όμως έχεις εμπιστοσύνη στον Θεό, θα δεις πως τελικά αυτό που έγινε, αυτό ήταν το καλύτερο.

Εσύ μπορεί να μην ήξερες ποια ήταν η πραγματικότητα...

Κι όταν ο άνθρωπος πράγματι το γευθεί αυτό και το καταλάβει και περάσει στη ζωή του πολλές δοκιμασίες και πολλές περιπέτειες και διά πολλών θλίψεων διέλθει τον δρόμο της ζωής του, τότε απομένει σαν λάφυρο πείρας αυτή η μεγάλη εμπειρία «άφησ' τα στα χέρια του Θεού και μη φοβάσαι μη φοβάσαι».

Ο Θεός θα κάνει το καλύτερο, το άριστο, το θεοπρεπές. Εσύ ό,τι και να κάμεις, όσο καλό και να το κάμεις, θα 'χει και την ανθρώπινη λειψάδα πάνω, θα 'χει και την ανθρώπινη ατέλεια! Ενώ ό,τι κάμει ο Θεός είναι τέλειο. Κι είναι αδύνατο ο Θεός να κάνει λάθος!

Ο Θεός δεν κάμνει λάθη κι ούτε αφήνει τα έργα του ατέλειωτα. Ούτε αρχίζει κάτι και το μετανιώνει μετά! Ούτε απογοητεύει ποτέ τον άνθρωπο. Ούτε σε αφήνει μόνο σου. Ούτε σε ντροπιάζει ο Θεός. Δεν είναι δυνατόν ο Θεός να σε καταισχύνει, όταν εσύ ελπίζεις εις Αυτόν.

Ο ταπεινός, λοιπόν, άνθρωπος είναι αυτός που αφήνει τη ζωή του στα χέρια του Θεού γι' αυτό εκείνο που μας χρειάζεται, αδελφοί μου, είναι να αγωνιζόμαστε καθημερινά, να κάνουμε άσκηση από τα πιο απλά πράγματα, για να μάθουμε τον εαυτό μας να τ' αφήνει στα χέρια του Θεού...

...Κι αυτή η προτροπή της Εκκλησίας «πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθήμεθα» νομίζω είναι η πιο σημαντική προτροπή στην εποχή μας για κάθε άνθρωπο: για τους γονείς, για τους νέους, για τους ηλικιωμένους, για τους ιερείς, για κάθε ένα που προβληματίζεται και αγωνιά για το τι γίνεται γύρω μας.

Μητροπολίτης Λεμεσού Αθανάσιος

Ποια είναι αρρωστημένη αγάπη;

Δυστυχία δεν σημαίνει ν' αγαπάμε λίγους ανθρώπους, να μην μπορούμε ν' αγαπήσουμε ένα μεγάλο πλήθος, να έχουμε καρδιά στενόχωρη («στενοχωρείσθε εν τοις σπλάγχνοις υμών», λέει ο Απόστολος Παύλος).

Δυστυχία είναι να βλέπουμε πόσο θλιβερή και αξιολύπητη είναι η αγάπη μας γι' αυτούς που ισχυριζόμαστε ότι είναι τα αγαπημένα μας πρόσωπα' πόσο κλονισμένη από την ανυπομονησία, πόσο γυμνή από στοργή και ευαισθησία, πόσο παράλογη και εξωφρενική!

Πρέπει να συλλογιστούμε λοιπόν ποια είναι η σχέση μας με τα μέλη του περιβάλλοντός μας και ν' αναρωτηθούμε...

Τι είδους αγάπη έχω προς αυτούς; Μια αγάπη χαράς ή μια αγάπη φορτική;

Διότι είναι πράγματι πιθανό, η αγάπη μας να πνίγει κάποιον, να τον κάνει να νιώθει ανελεύθερος, σκλάβος.

Είναι πιθανό κάτω από το βάρος αυτού που εμείς ονομάζουμε «αγάπη», ο αγαπώμενος να υποφέρει.

Υποφέρει όταν εμείς νομίζουμε ότι γνωρίζουμε καλύτερα από αυτόν που βρίσκεται η ευτυχία του, ποιες είναι οι ανάγκες του, που είναι η χαρά του.

Όταν του αφαιρούμε και το ελάχιστο της ελευθερίας του, της δημιουργικότητάς του όταν επιθυμούμε να διευθύνουμε εμείς οι ίδιοι τη ζωή του, προκειμένου να τον «βελτιώσουμε»...

π. Anthony Bloom

Να συγχωρέσεις και να συγχωρεθείς!

Να συγχωρέσεις και να συγχωρεθείς! Έτσι ακριβώς στρεφόμαστε από τη διαίρεση στην ενότητα, από την έχθρα στην αγάπη, από το χωρισμό στην ένωση. Το να συγχωρείς όμως δεν είναι απλώς το να αγνοείς τα ελαττώματα, όπως συχνά ισχυριζόμαστε, ή το χειρότερο, να βγάζεις από το μυαλό σου τους άλλους με μια κίνηση του χεριού ως ανίατη περίπτωση που δεν αξίζει να ασχοληθεί μαζί της κανείς. Συγγνώμη δεν σημαίνει αδιαφορία ή περιφρόνηση ή κυνισμός. Μόνον όποιος έχει ξαφνικά συνειδητοποιήσει με όλη του την ψυχή την τρομακτικότητα της απουσίας αγάπης από αυτόν τον κόσμο, που έχει αισθανθεί την αβυσσαλέα οδύνη εκείνης της μοναξιάς στην οποία έχει αυτοκαταδικαστεί ο άνθρωπος με την αυτοδικαίωση και τον εγωισμό του, μόνο τότε θα μπορέσει να συγχωρέσει και να συγχωρηθεί.

Όλα αυτά εκφράζονται και ακούγονται στην ευχή της Εκκλησίας την Κυριακή της συγχωρήσεως: «Μη ἀποστρέψης τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι». Εκεί βρίσκεται αυτή η χαρμολύπη, που μας επιτρέπει τελικά να κατανοήσουμε τη ρίζα, την ουσία και τη δύναμη του κακού: κρύες καρδιές, μαραμένη αγάπη, και ο θρίαμβος σ' αυτόν τον κόσμο της ατομικής αυτοδικαίωσης, που μπορεί μόνο να καταλήξει στην απομόνωση και στη μοναξιά. Ευχόμαστε για τη συγχώρηση, διψάμε να συγχωρηθούμε... Κατά τον ίδιο τρόπο που ένα παιδάκι που λύπησε τη μητέρα του νοσταλγεί το χαμένο παράδεισο της αγάπης της, έτσι κι ο καθένας μας γνωρίζει πως η διάλυση του κακού αρχίζει με αυτή τη μεταστροφή της ψυχής, με το μαλάκωμα της καρδιάς, μ' αυτή τη δίψα για αποκαταλλαγή.

-... Μὰ δὲν μπορῶ, πάτερ μου, νὰ μιλήσω ἐγὼ πρῶτος. Ὁ ἀδελφός μου πρέπει νὰ μοῦ μιλήσει πρῶτος. Αὐτὸς ἔφταιξε καὶ ὅχι ἐγώ. Κι ἔπειτα, αὐτὸς εἶναι μικρότερος καὶ ἐγὼ μεγαλύτερος.
-Δὲν μοῦ λές, ποῖος εἶναι μεγαλύτερος;
Ἐμεῖς ἢ ὁ Θεός;
-Μὰ θέλει ρώτημα; Ὁ Θεὸς, βέβαια.
-Ποῖος ἔφταιξε στὸν ἄλλον; Ὁ Θεὸς σ' ἐμᾶς ἢ ἐμεῖς στὸ Θεό;
-Ἐμεῖς φταίσαμε στὸ Θεό.
Καὶ ποῖος πρῶτος ἔκανε τὴν ἀρχὴ τῆς συμφιλίωσης; Ἐμεῖς πῆχame στὸ Θεὸ ἢ ὁ Θεὸς ἦλθε σ' ἐμᾶς;
-Ὁ Θεὸς ἦλθε σ' ἐμᾶς.
-Λοιπόν;
-Λοιπόν, σ' εὐχαριστῶ. Ἐχεις δίκιο. Ἐγὼ θὰ πάω πρῶτος στὸν ἀδελφό μου.

Ιερός Ναός Αγ. Θεοδώρου Τήρωνος - Μοναχρούλλι

π. Αλέξανδρος Σμέμαν

Δυνατές προσευχές ποιες είναι;

«Από τα βάθη της καρδιάς μου φώναξα δυνατά προς εσένα Κύριε, Κύριε άκουσε τη φωνή μου» (Ψαλμ. 129, 1).

Τι σημαίνει «από τα βάθη»; Όχι απλώς με το στόμα ούτε απλώς με τη γλώσσα μου, διότι τα λόγια ξεχύνονται και όταν ακόμη η σκέψη μας πλανιέται· αλλά από τα βάθη της καρδιάς, με πολλή φροντίδα και προθυμία, από αυτά τα θεμέλια της διάνοιάς μου.

Διότι τέτοιες είναι οι ψυχές εκείνων που ζουν μέσα στις θλίψεις. Συγκινούν ολόκληρη την καρδιά, καλώντας τον Θεό με πολλή κατάνυξη· και γι' αυτό βέβαια εισακούονται.

Οι προσευχές αυτού του είδους έχουν μεγάλη δύναμη δεν ανατρέπονται, ούτε κλονίζονται, και αν ακόμη επιτεθεί με μεγάλη ορμή ο διάβολος.

Και όπως ακριβώς ένα ισχυρό δένδρο, που έχει απλωμένη τη ρίζα του βαθιά μέσα στη γη και σφίγγει το χώμα της, αντιστέκεται σε κάθε ορμή των ανέμων, ενώ εκείνο που έχει τις ρίζες του στην επιφάνεια της γης, μόλις φυσήξει ένα μικρό αεράκι κλονίζεται και σωριάζεται στη γη. Το ίδιο συμβαίνει και με την προσευχή.

Εκείνη που βγαίνει από τα βάθη της ψυχής και ανεβαίνει από τα κάτω προς τα επάνω, και αν ακόμη εμφανισθούν αμέτρητες σκέψεις, και αν ακόμη ορμήξει ολόκληρη η παράταξη του διαβόλου, παραμένει ακατάπαυστη και αμετάτρεπτη, χωρίς να υποχωρεί.

Ενώ εκείνη που βγαίνει από το στόμα και τα χείλη και δεν ανεβαίνει μέσα από τα βάθη της καρδιάς, ούτε στον Θεό μπορεί να ανεβεί από την αδιαφορία εκείνου που προσεύχεται.

Διότι αυτόν που προσεύχεται με τον τρόπο αυτόν, μόλις συμβεί κάποιος χτύπος, τον απέσπασε. Μόλις γίνει κάποιος θόρυβος, τον απομάκρυνε από την προσευχή και το στόμα ομιλεί, ενώ η καρδιά είναι άδεια και η διάνοια έρημη.

Η μετάνοια του ασώτου

Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, είπε ότι: «Το ν' αμαρτάνει ο άνθρωπος είναι αναπόφευκτο και φυσικό, όμως το να μην ταπεινώνεται, να μην μετανοεί, να μην εξομολογείται είναι σατανικό».

Ο άνθρωπος δεν θα πάψει να αμαρτάνει κάνοντας είτε μικρά είτε μεγάλα αμαρτήματα, δεν πρέπει όμως να σταματήσει να αγωνίζεται και να ζητάει το έλεος και τη Χάρη του Θεού. Με λίγο αγώνα και με τη βοήθεια του θεού θα διαπιστώσουμε ότι πολύ σύντομα θα μας επισκεφτεί η Χάρις του Θεού ανταμείβοντας αυτή την προσπάθειά μας και θα θαυμάσουμε τότε την αλλοίωση που θα φέρει ο Χριστός στις καρδιές μας.

Ο αγώνας αυτός ξεκινάει πρώτα από εμάς, για να αντιληφθούμε την αγάπη και την παρουσία του Θεού στη ζωή μας. Όταν το επιτύχουμε αυτό τότε θέλουμε να το μεταδώσουμε και στους ανθρώπους που αγαπάμε, έτσι και αυτή με ελεύθερη βούληση να έρθουν και να αναζητήσουν την παρουσία του Θεού στη ζωή τους. Η μετάδοση της ανάγκης για την παρουσία του Θεού στη ζωή μας είναι κάτι που δεν φεύγει από τη συνείδηση και την καρδιά του ανθρώπου.

Βλέποντας τι γίνεται στην παραβολή του Ασώτου ο υιός πρώτα γνώρισε και αγάπησε τον Πατέρα και όσο ήταν ενωμένος με Αυτόν ήταν ευτυχισμένος. Η απομάκρυνση και αυτονόμηση του από το σπίτι του Πατέρα του τον οδήγησε στη δυστυχία και στο θάνατο. Πώς τελικά σώθηκε ο άσωτος υιός και ξαναβρήκε το δρόμο του; Μας αναφέρει ο Χριστός στην παραβολή: «..ελθών εις εαυτόν είπε..», άρα ο άνθρωπος για να βρει λύσεις στα προβλήματά του πρέπει προηγουμένως να αντιληφθεί το λάθος του, να έρθει πρώτα «εις εαυτόν» και να κατανοήσει ότι η απομάκρυνση του και αυτονόμηση του από το Θεό είναι αυτή που τον οδήγησε στο θάνατο και στη δυστυχία.

Όπως ο Άγιος Νήφων, ζώντας σε μία άσωτη ζωή, βυθισμένος στην ακολασία και την αμαρτία, αναζήτησε το φως και όταν δάκρυα μετανοίας τον πλημμύρισαν είδε την Παναγία να του χαμογελάει και ταπεινωμένος επέστρεψε

στην εκκλησία. Ο άνθρωπος πρέπει να αντιληφθεί το λάθος του, να το κατανοήσει, να μετανοήσει για αυτά, και τότε μόνο ο Πανάγαθος Θεός θα τον βγάλει από το αδιέξοδο για να βρει τη λύση στα αιώνια προβλήματα που του έχει δημιουργήσει η μακροχρόνια απομάκρυνση του από Αυτόν.

Τι έκανε ο άσωτος όταν κατανόησε το υπαρξιακό κενό που τον είχε καταβάλει; Επέστρεψε στο σπίτι του Πατέρα του, ενώθηκε ξανά με την οικογένειά του, και αυτόματός λύθηκαν όλα τα προβλήματα του. Για αυτό και το μυστήριο της εξομολογήσεως ονομάζεται μυστήριο της μετανοίας. Πρώτα ο άνθρωπος πρέπει να έρθει «εις εαυτόν» να κατανοήσει το λάθος του, να μετανοήσει για να μπορέσει να πάρει το δρόμο της επιστροφής λέγοντας όπως και ο άσωτος το «ήμαρτον» ζητώντας συγγνώμη για την αποστασία του. Και να θυμάστε αυτό που είπε ο Άγγελος Κυρίου στον Άγιο Νήφωνα, «κάθε βήμα που κάνει ο άνθρωπος για να πάει στην εκκλησία για να προσευχηθεί και να συναντήσει το Θεό, μετριούνται από αυτούς για να μετατραπούν σε ουράνιο μισθό την ημέρα της Κρίσεως».

Άλλη φορά το Άγιο Πνεύμα του μίλησε μυστικά μέσα στη διάνοια του και του είπε: «είναι αδύνατο να ξεφύγεις από τις παγίδες των δαιμόνων αν δεν καταφεύγεις με ταπείνωση και πραότητα στους ναούς του Θεού και αν δεν αγωνίζεσαι με προσευχή και νηστεία».

Ο άσωτος βρήκε το δρόμο του και επέστρεψε στον Πατέρα του που τον περίμενε όλα τα χρόνια της ασωτίας του όπως μας περιμένει και εμάς για να επιστρέψουμε με ταπείνωση και μετάνοια στην άπειρη και φιλεύσπλαχνη αγκαλιά του.

πρωτ. Γεώργιος Κόρτας

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2023

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΡΙΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΣΑΒΒΑΤΟ

			1	2	3	4
			† Τρύφωνος, Βασιλείου Θεσ/νίκης, Αναστασίου εκ Ναυπλίου	† ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ. Αγαθοδώρου, Γαβριήλ	Συμεών Θεοδόχου, Ἀννης προφήτιδος, Σταματίου	Ἰσιδώρου Πηλουσιώτου, Νικολάου ὁμ., Ἀβραμίου
5	6	7	8	9	10	11
† ΙΣΤ' ΛΟΥΚΑ (Τελώνου & Φαρισαίου). (Ἀρχή Τριωδίου)	Φωτίου Πατρ. ΚΠόλεως, Βουκόλου Σμύρνης, Φαύστης	Παρθενίου Λαμπάκου, Λουκά ὁσίου	Ζαχαρίου προφ., Θεοδώρου στρατηλάτου, Μάρθας & Μαρίας μ.	Νικηφόρου μ., Μαρκέλλου ιερ., Παγκρατίου Ταυρομενίας	† Χαράλαμπος ιερομ., Αναστασίου, Ζήνωνος ταχυδρόμου	Βλασίου ιερομάρτυρος, Θεοδώρας τῆς Αὐγούστης
12	13	14	15	16	17	18
† ΙΖ' ΛΟΥΚΑ (Ἀσώτου). Μελετίου Ἀντιοχείας, Ἀντωνίου ΚΠόλεως	Ἀκύλα & Πρισκίλλης ἀποστόλων, Εὐλογίου Ἀλεξανδρείας	Αὐξεντίου, Ἀβραάμ, Μάρωνος, Νικολάου	Ὀνησίμου ἀποστ., Εὐσεβίου, Ἀνθίμου ὁσίου τοῦ ἐν Χίῳ	Παμφίλου ιερομ. καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Φλαβιανοῦ Πατρ. ΚΠόλεως	Θεοδ. Τήρωνος, Θεοδώρου Μυτιλήνης νεομ., Πουλχερίας	† Ψυχασάββατον. Λέοντος Ρώμης, Ἀγαπητοῦ ἐπισκόπου Σιναιού
19	20	21	22	23	24	25
† ΑΠΟΚΡΕΩ (Κρίσεως). Ἀρχίππου, Φιλήμονος ἀποστ., Φιλοθέης	Λέοντος ἐπ. Κατάνης, Βησσαρίωνος, Ἀγαθωνος Ρώμης	Τιμοθέου ἐν Συμβόλοις, Εὐσταθίου Ἀντιοχ., Ἰωάννου ΚΠόλεως	Εὐρεσις λειψ. μ. ἐν τοῖς Εὐγενίου, Βαραδάτου, Θαλασσίου ὁσ.	Πολυκάρπου Σμύρνης, Γοργωνίας, Δαμιανοῦ ὁσίου	† Α'-Β' εὐρεσις Κεφ. Τιμίου Προδρόμου	Ταρασίου ΚΠόλεως, Ρηγίνου ἐπ. Σκοπέλου, Ἀλεξάνδρου Θράκης
26	27	28	ΝΗΣΤΕΙΕΣ ΜΗΝΟΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ Ἄνευ ἐλαίου: 1, 3, 15, 27, 28 Κατάλυσις εἰς πάντα πλήν κρέατος: 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26 Κατάλυσις οἴνου & ἐλαίου: 17 Ὅλες τίς ὑπόλοιπες ἡμέρες κατάλυσις εἰς πάντα			
† ΤΥΡΙΝΗΣ. Πορφυρίου, Φωτεινῆς Σαμαρ., Θεοκλήτου	† Καθαρά Δευτέρα. Στεφάνου γηροκ., Ἐφραίμ Κατουνακίου	Βασιλείου ὁμ., Προτερίου Ἀλεξ., Βάρσου, Κυράνης νεομ.				

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

- Τις Κυριακές της 5ης και 19ης Φεβρουαρίου μετά τη θεία λειτουργία θα γίνει η **ΘΕΙΑ ΜΕΤΑΛΗΨΙΣ ΑΣΘΕΝΩΝ ΣΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΤΟΥΣ.**
- Η ακολουθία τῆς Θείας Λειτουργίας τίς Κυριακές και καθημερινές θα αρχίζει η ώρα 6:30 π.μ και τού Εσπερινού η ώρα 4:30μ.μ

Οι κατηχητικές συνάξεις για παιδιά δημοτικού γίνονται κάθε Κυριακή στο Περιφερειακό Δημοτικό Σχ. Αγ. Αναργύρων η ώρα 10π.μ. Για τα παιδιά Γυμνασίου και Λυκείου γίνονται στον Ι.Ν. Αγ. Θεοδώρου τις Κυριακές μετά τη Θεία Λειτουργία. Παρακαλώ όποιος/ᾶ επιθυμεί **αγιασμός** στο σπίτι του ή **τρισάγιο** στο κοιμητήριο τού χωριού να επικοινωνεί **έγκαιρα** με τον ιερέα τῆς κοινότητάς μας στο τηλέφωνο 97668822. Όποιος/ᾶ θέλει να **κλείσει μυστήριο Γάμου ἢ βάφτισης** παρακαλώ να έρχεται **πρώτα** στο ναό, για την καλύτερη συνεννόηση και γνωριμία με τον ιερέα, και μετά να κλείνει το κέντρο για αποφυγή παρεξηγήσεων. **Εξομολογήσεις** γίνονται κατόπιν συνεννοήσεως με τον Ιερέα μας.

ΤΟ ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ «Ο ΤΙΤΡΟΝ» - ΣΕΡ.42